

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor măsurilor pentru executarea Hotărârii pronunțate de Curte la 2 iulie 2002 în cauza Comisia/Spania (C-499/99, Rec., p. I-603, denumită în continuare „hotărârea din 2002”) referitoare la încălcarea obligațiilor ce revin Regatului Spaniei în temeiul Deciziei 91/1/CEE a Comisiei din 20 decembrie 1989 privind ajutorul de stat acordat în Spania de către guvernul central și mai multe guverne autonome în favoarea MAGFESA, producător de ustensile de bucătărie din oțel inoxidabil și mici aparate electrice (JO L 5, p. 18, denumită în continuare „Decizia 91/5”), Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei decizii;
- obligarea Regatului Spaniei la plata către Comisie a unor penalități cominatorii în valoare de 131 136 de euro pe zi de întârziere în executarea hotărârii din 2002, de la pronunțarea hotărârii în această cauză și până la data executării hotărârii din 2002;
- obligarea Regatului Spaniei la plata către Comisie a unei sume forfetare, al cărei quantum rezultă din înmulțirea unui quantum zilnic de 14 343 de euro cu numărul de zile cât durează încălcarea începând de la data pronunțării hotărârii din 2002 și până la data la care:
- Regatul Spaniei recuperează ajutoarele declarate ilegale prin Decizia 91/1, în cazul în care Curtea constată că recuperarea a avut loc în mod efectiv înainte de pronunțarea hotărârii în această cauză;
- se pronunță o hotărâre în această cauză în ipoteza în care hotărârea din 2002 nu va fi fost pe deplin executată anterior acestei date;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Măsurile adoptate de Regatul Spaniei nu au condus la executarea imediată nici a hotărârii din 2002, nici a Deciziei 91/1, și nici la recuperarea totală și imediată a ajutorului ilegal și incompatibil.

În temeiul unei jurisprudențe constante, singurul mijloc de apărare care ar putea fi invocat de către un stat împotriva unei acțiuni în neîndeplinirea obligațiilor este acela întemeiat pe o imposibilitate absolută de a executa corect decizia.

În speță, în cursul fazei de corespondență deosebit de lungi dintre serviciile Comisiei și autoritățile spaniole cu privire la măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a Deciziei 91/1, autoritățile spaniole nu au invocat imposibilitatea absolută de a executa această decizie, ci s-au mulțumit să evoce vagi dificultăți interne.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-614/10)

(2011/C 72/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Martenczuk și B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Austria a încălcat obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 28 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/46/CE întrucât, în situația juridică existentă în Austria referitoare la comisia pentru protecția datelor, instituită în calitate de autoritate de supraveghere în domeniul protecției datelor, nu sunt îndeplinite condițiile de independență deplină;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că nu este respectată independența comisiei pentru protecția datelor ce acționează în Austria în calitate de autoritate de supraveghere însărcinată cu respectarea dispozițiilor privind protecția juridică a datelor.

Din punct de vedere organizatoric, ar exista legături strânse între comisia pentru protecția datelor și cancelaria federală. Cancelaria federală ar exercita un control ierarhic asupra colaboratorilor comisiei pentru protecția datelor și ar asigura deopotrivă echipamentul material al acestora. În plus, conducerea comisiei pentru protecția datelor ar fi supusă controlului unui funcționar din administrația cancelariei federale care, în cadrul acestei activități, se supune instrucțiunilor date de aceasta și controlului ierarhic. O atare situație ar determina conflicte vădite de loialitate și de interese.

În raport cu comisia pentru protecția datelor, cancelarul federal care, în mod asemănător celorlalte instituții publice, se supune controlului exercitat de aceasta, ar avea un drept general de control și de informare. În acest fel, cancelarul federal ar avea posibilitatea să se informeze în orice moment și fără un motiv concret cu privire la toate activitățile desfășurate de conducerea comisiei pentru protecția datelor. În consecință, ar rezulta riscul ca acest drept să poată fi exercitat în scop de influență politică.